

Peter Veltmans was bij de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen kandidaat op de lijst Rood! in Antwerpen. Hij volgt de Antwerpse politiek en de huidige coalitievorming op de voet en houdt er zelfs een [blog](#) over bij. Veltmans: “Bart De Wever zal de grote sociale problemen in deze stad niet oplossen. Dat betekent dat de mensen die het slachtoffer zijn van die problemen, zich allicht zullen verzetten en organiseren. Het is nu aan links om die strijdbewegingen mee op te bouwen, ze één te maken en een link te leggen met de linkse oppositie van Groen en PVDA in de gemeenteraad.” Socialisme 21 blikte samen met Peter Veltmans, die ook lid is van de SAP, terug op de verkiezingen maar ook vooruit op de toekomst van de scheldestad.

Peter Veltmans: “Doordat Bart De Wever kandidaat burgemeester was in Antwerpen hebben ondermeer de media de gemeenteraadsverkiezingen bijna omgevormd tot een plebisciet over de figuur De Wever. Aan het resultaat van de Antwerpse gemeenteraadsverkiezingen werden nationale conclusies verbonden en men had het dan over een grote rechtse overwinning in Antwerpen. Nochtans kan je daar vraagtekens bij plaatsen. Als je die uitslagen tegen het licht houdt, blijkt dat De Wever en N-VA eigenlijk vooral de rest van de rechterzijde hebben leeg gezogen. De overwinning van N-VA is dus niets anders dan een zoveelste rechtse herschikking in het politieke landschap. De LDD is verdwenen. Het Vlaams Belang verloor twee derde van de aanhang. De liberalen hebben klappen gekregen. Maar het is niet zo dat een groot deel van de linkerzijde de oversteek naar rechts heeft gemaakt. De CD&V blijft vijf zetels behouden. De SP.A verliest dan wel fors, maar dat komt ten goede aan Groen en de PVDA, die elk zowat acht procent van de stemmen behalen.”

Hoe verklaar je die verschuiving op links?

□Peter: “Eén stukje van de verklaring vind je in het mobiliteitsdossier van de stad. Inzake de verbinding van de ring rond Antwerpen zit de SP.A gewrongen in een compromis dat tot stand kwam in de Vlaamse regering en dat eigenlijk een halfslachtige oplossing inhoudt, nl. vasthouden aan het BAM-tracé maar dan met tunnels in plaats van de beruchte brug. Hoe je het ook draait of keert, dat compromis staat haaks op de uitslag van het referendum dat erover georganiseerd werd en dat gewonnen werd door de actiegroepen. Zij stellen een ander tracé voor, het zogenaamde meccano-tracé. Welnu Groen en ook PVDA hebben in de campagne heel erg gehamerd op dat meccano-tracé en daar hebben ze zeker vruchten van geplukt.

□Daarnaast bestaat er een grote sociale problematiek in Antwerpen. Er zijn naar schatting 5000 plaatsen tekort in de kinderopvang. Maar liefst 20.000 mensen staan op de wachtlijst voor een sociale woning. Men schat dat er binnen afzienbare tijd meer dan 23.000 plaatsen tekort zullen zijn in het onderwijs. Dat zijn enorme problemen, die door iedereen erkend worden. Ook op dat vlak hebben vooral Groen, de PVDA en niet te vergeten ook Rood! deze problemen uitgespeeld in de campagne. De sociaal-democratie heeft met de stadslijst eigenlijk heel haar campagne toegespitst op de ‘centrumkiezer’. Alleen kunnen we besluiten dat ook die centrumkiezer blijkbaar teleurgesteld was in het beleid en dus op zoek is gegaan naar alternatieven. □Tel daar dan nog eens het hoofddoekenverbod bij, dat ertoe geleid heeft dat een groot deel van de zogenaamd allochtone gemeenschappen Patrick Janssens de rug toekeerde en je hebt volgens mij een groot deel van de verklaring.”

Groen kreeg die bonus al in de peilingen vooraf. De doorbraak van de PVDA kwam eerder verrassend, toch zeker de omvang ervan.

□Peter: “Je kan daar veel over zeggen maar in Antwerpen heeft die doorbraak ook veel te maken met de volgehouden werking van die partij op wijkniveau. Zo zijn er de dokterspraktijken van

Geneeskunde voor het Volk. Vroeger had je die enkel in Hoboken, nu ook in Deurne. Maar je hebt ook de advocaten van de PVDA. Borgerhout is de jongste en meest gekleurde wijk van de stad, met heel wat sociale problemen. We weten allemaal dat er daar geregeld relletjes plaatsvinden, waarbij er mensen gearresteerd worden. En waar arrestaties plaatsvinden, zijn ook advocaten nodig. Die PVDA-advocaten zijn dan ook erg gekend daar. Bovendien was de PVDA toch ook wel behoorlijk betrokken bij de actiegroepen die strijd hebben geleverd tegen de lange wapper. Dat zal zeker ook meegespeeld hebben.”

Jij was zelf kandidaat op de lijst Rood! Hoe blikken jullie terug?

□Peter: “Ik vind het al een klein mirakel dat we één procent van de stemmen hebben gekregen. Er was een enorme druk om nuttig te stemmen. Wie niet op de stadslijst wilde stemmen, kon altijd nog op Groen stemmen. De PVDA heeft zich ook nog kunnen opwerpen als een nuttig alternatief. Als je daarnaast dan nog eens één procent –bijna drieduizend stemmen- weet te behalen, betekent dit dat de mensen heel goed nagedacht hebben en heel bewust op zoek zijn gegaan naar een alternatief. Ik denk dat we hierover, gezien de omstandigheden, best tevreden mogen zijn. De meeste mensen binnen Rood! denken er zo over, al zijn ook enkele kameraden teleurgesteld omdat ze op meer hadden gehoopt.”

Wat moet er nu gebeuren in Antwerpen?

□Peter: “De verkiezingen zijn achter de rug, maar daarmee is niet alles gezegd. De politieke situatie lijkt op dit moment volledig geblokkeerd. Maar ook als Bart De Wever er morgen in slaagt om een meerderheid op de been te krijgen, blijven de grote sociale problemen van de stad bestaan. Hij kent die problemen, maar hij zal ze niet oplossen. Op dit moment is er eigenlijk ook geen geld op ze op te lossen. Als je dus dat geld niet op de ene of de andere manier wil zoeken, zullen de problemen enkel maar verergeren. Dat betekent dat mensen het slachtoffer worden van die problemen en dat die mensen zich allicht zullen organiseren en strijd leveren. Daarbij luidt de vraag of die strijdbewegingen een link zullen kunnen maken met de linkse oppositie in de gemeenteraad. Ik vind dat de mensen van Rood! nu als belangrijkste taak hebben om die bewegingen mee op te bouwen, ze één te helpen maken en ze trachten te verbinden met de politieke linkerzijde, zoals Rood!, maar ook de fracties van Groen en PVDA in de gemeenteraad. Er moet een dialectiek ontstaan, om dat oude woord nog eens te gebruiken.

□Ik zou de PVDA zeker willen feliciteren met het resultaat in Antwerpen. Tegelijkertijd heeft die partij nog heel wat werk voor de boeg. We zien dat vandaag de rechterzijde argumenten zoekt tegen de PVDA en die vooral vindt in het verleden van die partij. Hun stalinisme, hun sympathie voor Noord-Korea etc. Ik denk dat het tijd wordt dat de PVDA daarover eens echt klare wijn schenkt. Voorts zal het er in de komende jaren op aankomen om strijdbewegingen op te bouwen. Op dat vlak vind ik dat de PVDA haar soms wat volgzame houding ten aanzien van de vakbondsleiding wel wat mag aanscherpen. We volgen het in ieder geval met interesse.”

Dit artikel verscheen eerder op [socialisme 21.be](http://socialisme21.be)